

[Hans Tofft.]

I betragtning af den omfattende redegørelse, som ministeren gav os i retsudvalget, og som hun nu har givet endnu en gang, vil jeg sige, at jeg føler, vi er kommet et langt stykke vej, og at ministeren har truffet en lang række foranstaltninger, som går i den rigtige retning.

Der er ting, som jeg fortsat stiller mig tvivlende over for, men jeg har indtryk af, at ministeren vil prøve at bortvejre vores tvivl, f. eks. med hensyn til tilgangen til politiet. Det er rigtigt, kan jeg forstå på ministeren også i dag, at der forøges med 470 mand årligt. Herfra skal man trække den naturlige afgang fra politiet på ca. 300 mand, og så er man nede på ca. 100. Hertil kommer rigspolitichef Heide-Jørgensens oplysninger om, at arbejdstidsforkortelsen pr. 1. december 1974 medfører yderligere 300 mands nedskæring, så er vi nede på en negativ tilgang. Hvis ministeren ad andre kanaler kan forøge politiets patruljeringer, mener vi det er ønskeligt, og vi mener, vort ønske er imødekommet allerede i retsudvalget. Hvis hun kan imødekomme os yderligere ved foranstaltninger, der kan effektivisere, ser vi med glæde herpå.

Vi forbeholder os ret til på et senere tidspunkt at komme tilbage til sagen. Det har vi også sagt til ministeren, og det har vi drøftet i udvalget. Vi vil nu vurdere ministerens iværksatte foranstaltninger til en effektivisering.

Om forslaget, som det ligger her, må jeg sige, at det vil være unaturligt af mig at sige, at vi ikke er enige i hensigten, for vi er enige i hensigten, at forøge politiets patruljeringer. Det har vi givet udtryk for for længe siden, men vi mener til gengæld, at ministeren må have lejlighed til at forklare over for folketingsudvalget de foranstaltninger, som hun vil iværksætte, og så må vi komme tilbage og se, om den hensigt, som vi havde også med vort initiativ i retsudvalget, er blevet opfyldt. På tilsvarende måde går nu nøjagtig de samme tankegange ind i behandlingen af dette forslag og videre til retsudvalget. En gang imellem kan man godt føle, at der er lidt overlapning i folketingets arbejde. To nøjagtig ens ting bliver behandlet to forskellige steder; jeg tror, effekten af det bliver nøjagtig den samme. Vi må vente og se, om vi kan få noget ud af det under

det kommende arbejde i retsudvalget, og dér afventer mit parti i hvert fald ministerens talmateriale og ministerens skriftlige oplæg til retsudvalget. Før vil vi ikke tage yderligere initiativer i retning af at foreslå foranstaltninger til at øge bevillingerne, men jeg må med det samme sige, at hvis vore forventninger ikke opfyldes, deler vi den opfattelse, der ligger bag dette forslag, at det ikke skal strande på det økonomiske, hvis det er det, der er betingelsen for, at befolkningens retssikkerhed øges gennem øget tilgang til politiet.

Hanne Reintoft (DKP):

DKP kan ingenlunde gå ind for dette forslag. Det er vores opfattelse, at vi i forvejen har en stor politistyrke, og det synes vi tydeligt vi ser, hver gang befolkningen f. eks. prøver at protestere mod denne regerings politik og de økonomiske overgreb, den betyder.

Vi er selvfølgelig enige i at beklage, at ældre mennesker ikke kan færdes fredeligt. Den kriminalitet, der består i, at man tager penge fra vores folke- og invalidepensionister, finder jeg selv er en afskyelig form for kriminalitet, men netop i de sidste dage har pressen bragt klare og tydelige tal for, at dette problem slet ikke har de dimensioner, som man ønsker at give det, idet kriminaliteten for øjeblikket ikke er stigende. Jeg kan henvise til sociologen Preben Wolfs udtalelser.

Det er også vores opfattelse, at politiet noget nævenyttigt påtager sig opgaver, der ikke er deres, og som kunne overlades til andre instanser. F. eks. er politiets medindflydelse på udgangstilladelser fra vores fængsler ganske unødvendig, og påstanden om, at kriminaliteten øges væsentligt gennem dette orlovssystem, har også med tørre tal kunnet afvises, ligesom påstanden om den øgede utryghed svarer til hele den politiske stramning, visse partier og grupper i samfundet for øjeblikket søger at gennemføre.

Hvis jeg forstod justitsministeren rigtigt, at disse diktermaskiner kunne betyde, at vi blev fri for dette ulidelige tofingerskrivemaskinesystem ved rapportoptagning, ville vi i hvert fald være nået et ganske væsentligt skridt i retning af at rationalisere politiet, for det foregår så langsomt og så udygtigt,